

«چین» کشوری با 45 هزار مسجد مجلل

نخستین بنایی که با شنیدن نام «چین» در ذهن تداعی می‌شود، دیوار بزرگ آن است. اما تصور اینکه این کشور بیش از 50 میلیون مسلمان و 45 هزار مسجد زیبا دارد، کمی دور از ذهن است.

نخستین بنایی که با شنیدن نام «چین» در ذهن تداعی می‌شود، دیوار بزرگ آن است. اما تصور اینکه این کشور بیش از 50 میلیون مسلمان و 45 هزار مسجد زیبا دارد، کمی دور از ذهن است.

به گزارش خبرگزاری فارس، هشتاد سال پس از هجرت پیامبر اکرم (ص)، ساخت مسجدهای پاگودا (سبک معماری مخصوص چین و ژاپن) در چین رواج یافت، آنچنان که امروز قریب به 45 هزار مسجد این کشور میزبان میلیون‌ها مسلمان چینی و توریست‌های مسلمان و غیرمسلمانی است که به قصد دیدن این مساجد به این کشور سفر می‌کنند.

معماری متفاوت و بسیار زیبایی مساجد چین در اولین نگاه، نفس را در سینه انسان حبس می‌کند، با تمام تفاوتی که این مسجدها با دیگر مسجدهای موجود در دیگر کشورهای جهان دارد، حسی آشنا بر قلب بازدیدکنندگان چنگ می‌زند و ناخودآگاه چشمانشان را از اشک پر می‌کند.

بیشتر مسجدها در چین غربی ساخته شده‌اند که اکثراً از الگوی معماری سنتی پیروی کرده‌اند؛ مناره‌های بلند، مقرنس‌های نقاشی شده و گنبد‌های زیبا. ولی به نظر می‌رسد که مناره چیزی ناآشنا با فرهنگ چین شرقی است، در عوض در مساجد این ناحیه، معماری اسلامی و شرقی با هم تلفیق شده و منظره‌ای جدید و در نوع خود جالب به وجود آورده است.

معماران مسلمان چین در ابتدا در ساخت مساجد از ادیانی که پیش از اسلام وجود داشته‌اند، همچون آیین بودایی تبتی تقلید می‌کردند ولی پس از مدتی مساجدشان را منحصراً با الگو گرفتن از معماری اسلامی ساختند.

«#171؛قرینه‌سازی» یکی از ارکان بسیار مهم معماری چینی است و در مساجد چین نیز از این سبک پیروی شده، همچنین منظره‌هایی از گل و گیاه که به صورت متصل از پایین به بالا کشیده شده‌اند، چشم بینندگان را از پایین به بالاترین نقطه بنای مسجد می‌کشاند و ناخودآگاه حسی از احترام و بزرگی در شخص به وجود می‌آید.

بنای بیرونی بسیاری از مساجد نیز به سبک «#171؛پاگودا» ساخته شده‌اند، ستون‌هایی که هم ردیف با هم قرار گرفته‌اند با نقاشی و رنگ آمیزی‌های زیبا، چینی‌های باستان بر این عقیده‌اند که اشکال مکعبی، نشانی از زمین و اشکال دایره‌ای، نشانی از آسمان دارند، همچون مسلمانان چین که معتقدند کعبه با شکل مکعبی خود، نشانی از زمین است که با آسمان متحد شده است. در سبک پاگودایی رنگ‌های نیز هر یک سمبل چیزی است، آنچنان که رنگ قرمز نماینده زمین و رنگ آبی نماینده آسمان است.

در داخل صحن مسجد که قدم می‌زنید، بوی عود مشام شما را می‌نوازد، پس از نمای ساختمان آنچه که بیش از همه نظر شما را جلب می‌کند، تلفیق فضای عربی و چینی در کنار هم است، وقت اقامه نماز به عربی و چینی اعلام می‌شود، منبر و محراب با آیه‌های قرآن به زبان عربی منقوش شده و امام جماعت به عربی دعا می‌خواند و پس از تلاوت آیه‌هایی از قرآن، آن را به زبان چینی ترجمه می‌کند. از همه اینها که بگذریم، معماری کلی مساجد چین از فضایی اسلامی معنوی برخوردار است که در عین زیبایی و سادگی، از پیچیدگی خاصی برخوردار است.

البته بسته به اینکه در کدام منطقه از چین هستید، تعداد، اندازه و زیبایی مساجد با یکدیگر کاملاً متفاوت است و از کودک 3 ساله گرفته تا پیرمردان و پیر زنان فرتوت در صف نمازگزاران به چشم می‌خورد، و اینها نشان‌دهنده این است که مسلمانان در عین تفاوت‌ها با یکدیگر متحدند.

از جمله مساجد موجود در چین می‌توان به «#171؛مسجد شیان» با مساحت بیش از 13 هزار متر مربع اشاره کرد که قرن هفتم در زمان حکومت سلسله تانگ ساخته شده است. این مسجد در شیان، شهری توریستی با بیش از 70 هزار مسلمان ساخته شده است و یکی از مراکز مهم اسلامی آموزشی نیز محسوب می‌شود. هر ساله بیش از ده‌ها هزار توریست مسلمان و غیر مسلمان از این مسجد بازدید می‌کنند.

«#171؛مسجد نیوجی» نیز یکی دیگر از مهم‌ترین و قدیمی‌ترین مساجد چین است که در شهر پکن واقع شده، این مسجد در سال 996 در زمان کانگ‌شی، امپراتور سلسله چینگ ساخته شده است.

این مسجد با بیش از یک‌هزار سال قدمت دارد و به دلیل گستردگی 10 هزار متر مربعی آن، 11 امام جماعت دارد. در این مسجد هر روز بیش از 200 مسلمان در آنجا نمازشان را به جماعت اقامه می‌کنند و این تعداد، روزهای جمعه به بیش از یک‌هزار نفر می‌رسد. این مسجد در میان 72 مسجد موجود در پکن، زیباترین و قدیمی‌ترین مسجد این شهر است.

«#171؛مسجد هووا شنگ» واقع در شهرک زیبا و پر رونق گوانگ‌ژو، یکی دیگر از زیباترین و قدیمی‌ترین مساجد چین است، این مسجد که با نام مسجد سپیدخانه هم شناخته می‌شود، بیش از 1300 سال قدمت دارد.

مطابق دست‌نوشته‌های موجود در مسجد، این بنا توسط سعد بن ابی‌وقاص ساخته شده است. آنچه مسلم است این مسجد در سلسله تانگ و یا اوایل سلسله سونگ بنا شده است.

این مسجد در سال 1350 میلادی در آتش سوخت و در سال 1695 بار دیگر بازسازی شد و تا به امروز میزبان میلیون‌ها نمازگزار بوده و ده‌ها هزار حافظ و قاری قرآن در این مسجد تربیت شده‌اند.

* ترجمه و تنظيم: نرگس محمدي